

Naciódigital

DES DE 1996

FILIPRIM: CRÍTICA DE TV

«Nit i dia» comença a grinyolar

«Encara manté la grapa, el magnetisme, encara fa ganes de continuar-la mirant cada dilluns a la nit, però s'hi detecten algunes senyals d'alarma»

Toni Vall | 30/05/2017 a les 11:30h

Em va agradar el primer capítol de la segona temporada de *Nit i dia* i així ho vaig escriure. Però la cosa s'està embolicant, entortolligant, escabetsant incomprendiblement. Encara manté la grapa, el magnetisme, encara fa ganes de continuar-la mirant cada dilluns a la nit, però s'hi detecten algunes senyals d'alarma. Al capítol d'ahir en vam veure algunes.

Ha reaparegut el confident de la policia a qui Mario Gas va encarregar l'assassinat de la seva esposa a la primera temporada. És a la presó i el visita la seva nòvia, que abans era una prostituta una mica tosca i despreocupada, de maneres bastes i grolleres, i ara resulta que és d'allò més sensible. Els motius? Home! Perquè té un client que li recita poesies de Gerard Vergés. Sabeu qui? **El Benet, aquest assassí a sou fascinat pels escacs a qui Josep Maria Pou interpreta amb gran presència.** Això de l'assassí a qui agrada la literatura és, ja em perdonareu, una mica de manual d'escriptura de thrillers, una cursilada, un tòpic com una casa, vaja.

Estan apareixent sovint escenes forçadíssimes per a falcar la intriga de la doble trama que sosté aquesta temporada: l'assassinat del noi trobat en una cova vint-i-cinc anys després de morir i les corrupteles del polític que interpreta amb to monocorde Ramon Fontserè, que, per cert, manté amb la seva esposa (Lluïsa Mallol) uns diàlegs un pèl teatrals. Escenes com la de fa dues setmanes a la gasolinera, amb el gasoliner de gran memòria que recordava un nen al seient del darrere d'un cotxe

menjant llaminadures o patates fregides. Escenes com la d'ahir amb la foto antiga del nen i el seu professor de gimnàs. Tan estrany és que els dos portessin una gorra vermella? Què té això de particular com per a generar cap suspicàcia?

L'escena la gossera entre el professor (Àlex Casanovas) i el guàrdia civil retirat que torna a l'acció per ajudar amb el cas (Pep Cruz) em va encantar. Els dos actors molt justos i versemblants, ben dialogada, amb la càmera al lloc precís. Una escena senzilla i precisa, que et fa copsar els valors de la sèrie i et manté interessat malgrat aquests altres detalls empipadors.

Detalls com ara el personatge de la Carmen (Mar Uildemolins). A què ve que s'enlliti amb un polític per a aconseguir els seus propòsits empresarials i afavorir al seu client i les seves martingales? Ho ha de fer ella això? Si el vol posar en un compromís no seria més lògic enviar-li una professional? Per personalitat i coherència emocional no quadra gens que faci ella mateixa la feina.

Encara no s'ha arribat als nivells d'inversemblança i absurditat de la primera temporada amb l'assassí d'ancianes i totes les situacions agafades amb pinces que va generar. De moment les peces van encaixant i l'engranatge funciona encara que amb grinyolades substancials. Seguiré fidel els dilluns a la nit. Serà difícil no ser-ho fins al final de la temporada.
